

SCRISOARE CIRCULARĂ

Decembrie 2020

Din inimă vă salut pe toți frații și surorile din întreaga lume în Numele scump al Domnului și Răscumpărătorului nostru Isus Hristos, cu Cuvântul din 1 Ioan 2:27:

„Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi (tot timpul – lb. germană) și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea”.

Fie ca aceste cuvinte să pătrundă adânc în fiecare inimă și să devină realitate. Sub directa ungere și inspirație a Duhului Sfânt, prorocii au putut anunța dinainte întregul plan de mântuire în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceeași ungere s-a odihnit peste Mântuitorul nostru. El a fost Hristos – Unsul. În Luca 4:18-19, Mântuitorul nostru a citit textul din Isaia 61, versetul 1 și jumătate din versetul 2: *„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți și să vestesc anul de îndurare al Domnului”.* Și noi, ca adevărați credincioși, am primit același Duh, aceeași ungere, aceeași învățătură, aceeași descoperire a lui Isus Hristos.

Pavel a avut o chemare directă, se afla sub ungerea și inspirația Duhului lui Dumnezeu și era atât de sigur de propovăduirea lui încât a trebuit să spună; *„Oricine predică o altă Evangheliă este sub blestem!”* (Gal. 1:8). William Branham, bărbatul lui Dumnezeu din zilele noastre a avut de asemenea o chemare divină directă, stătea sub ungerea și inspirația Duhului Sfânt și a predicat Evanghelia veșnic valabilă.

Același lucru îl pot mărturisi și eu. Pe cât de sigur pronunță Domnul Dumnezeu o chemare, pe atât de sigur are El încredere în prorocii, apostolii și robii lui Dumnezeu pe care El i-a rânduit pentru slujbă. Ceea ce a spus Domnul în Ioan 20:21 este valabil și astăzi: „*Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi»*”. O trimitere divină include de asemenea ceea ce a spus Domnul în Ioan 13:20: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine*”.

În versetul citat în introducerea noastră, apostolul Ioan a scris că ungerea rămâne tot timpul în adevărații copii ai lui Dumnezeu. El accentuează că nicio minciună nu-și are originea în adevăr (vers. 21). Deja în versetul 20 citim: „*Dar voi ați primit ungerea din partea Celui Sfânt și știți orice lucru*”. Cuvintele lui din versetul 28 ni se adresează direct nouă în acest timp: „*Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta (descoperi – lb. germană) El, să avem îndrăzneală și, la venirea (revenirea – lb. germană) Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El*”(1Ioan 2:28).

Noi toți așteptăm descoperirea lui Isus Hristos și vrem să fim gata la revenirea Lui. Pentru noi, îndemnul „*Copilașilor, rămâneți în El!*” este de cea mai mare importanță. În Ioan 15:5, Mântuitorul nostru a spus: „*...Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic*”.

Astăzi s-a împlinit această scriptură

Noi trăim cu adevărat în ultima perioadă dinaintea revenirii lui Isus Hristos. Vedem cu ochii noștri și auzim cu urechile noastre cum se împlinește prorocia biblică în timpul nostru – fie că este vorba de întoarcerea poporului Israel în țara lui, de războaie și tulburare, de cutremure, foamete și epidemii. Toate acestea au fost prezise de Domnul nostru (Luca 21). Ne confruntăm cu încălzirea globală,

schimbarea climatică și cu tot felul de dezastre naturale. Din cauza noului virus, cunoscut sub numele de „Corona” și care s-a răspândit în întreaga lume, totul s-a schimbat pe pământ și nu va mai fi niciodată la fel ca înainte.

Semnul principal pentru timpul de sfârșit este întoarcerea poporului Israel în Țara făgăduită: „*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor...*” (Is. 14:1). Acest Cuvânt s-a împlinit în fața ochilor noștri. Statul Israel a revenit la existență în anul 1948. Recent, procesul de pace din Orientul Mijlociu a revenit în actualitate. În septembrie 2020, Emiratele Arabe Unite și Bahreinul au semnat un acord de pace cu Israelul, așa numitul „Acordul Avraam”, la fel cum au făcut deja Egiptul în 1979 și Iordania în 1994. Alte țări islamice și multe altele vor urma în curând. Se așteaptă străpungerea finală pentru pacea din Orientul Mijlociu printr-o reconciliere între Arabia Saudită și Israel – până când se va încheia legământul descris în Daniel 9:27.

După toate tratatele parțiale cu Israel, în cele din urmă, prin intermediul celei mai înalte autorități acceptate în întreaga lume, va fi încheiat tratatul despre care vorbește Daniel. Aceasta va fi doar o pace aparentă și atunci când se va încheia, „...*vor zice: «Pace și liniște! (siguranță – lb. germană)», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare*” (1Tes. 5:3). În știrile zilnice putem urmări cum înaintează procesul de pace.

Răpirea și încheierea legământului de pace se vor întâmpla aproape în același timp. Odată cu răpirea se încheie timpul de har pentru neamuri și încep ultimii șapte ani dinaintea împărăției de o mie de ani. Conform Apoc. 11, în timpul primilor trei ani și jumătate se vor ridica cei doi proroci prin slujba cărora va avea loc pecetluirea celor 144.000 din cele 12 seminții ale lui Israel. La mijlocul ultimilor șapte ani va fi rupt legământul, va începe necazul cel mare și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri pentru încă 42 de luni (Apoc. 11:2).

La revenirea Domnului va avea loc învierea celor ce au adormit în Hristos (1Tes. 4:13-18). Apocalipsa 20:4-6 vorbește despre învierea martirilor care vin din necazul cel mare (Apoc. 7:13-14). Ei nu vor avea parte de răpire și de ospățul de nuntă, dar ei vor avea parte de împărăția de o mie de ani: „*Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasc capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărțit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărți cu El o mie de ani*”(Apoc. 20:4-6). Toți ceilalți vor avea parte doar de a doua înviere, după o mie de ani, atunci când va avea loc ultima judecată (Apoc. 20:11-15).

Nu dorim să aprofundăm aceste teme, dar recunoaștem cât de înaintat este timpul de sfârșit. Vrem ca adevărații credincioși să fie gata pentru a avea parte de răpire (1Tes. 4:13-18). Văzând tot ce se întâmplă acum, noi putem face ceea ce a spus Domnul nostru: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea (răscumpărarea – lb. germană) voastră se apropie*”(Luca 21:28).

Putem spune de nenumărate ori: astăzi s-a împlinit scriptura aceasta și aceea înaintea ochilor noștri! În Matei 24:14 Domnul nostru a spus: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”.

Adevărata Evanghelie veșnic valabilă a lui Isus Hristos nu a fost purtată niciodată în toată lumea ca în acest timp. În trecut, chiar înainte dar în special după Reformă, au avut loc repetate treziri duhovnicești, dar nici una nu a inclus vestirea Evangheliei depline, originale sub ungera Duhului Sfânt ca la început, atunci când a fost înființată Adunarea Nou Testamentară.

Evanghelia, cu toate învățăturile biblice, cum ar fi dumnezeirea, botezul în apă, Cina Domnului, etc., trebuie să corespundă acum sută la sută cu cea de la început. Doar s-a spus despre Domnul și Mântuitorul nostru: „...*Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”(Fapte 3:21).

În timpul nostru, mulți evangheliști, până la mișcarea carismatică, au predicat propria lor evanghelie. Dar ei toți au trecut pe lângă cea mai importantă făgăduință care trebuia să se îplinească înaintea revenirii lui Hristos. Așa cum planul lui Dumnezeu de mântuire a început în Noul Testament cu împlinirea prorociei biblice, la fel se va încheia cu împlinirea prorociei biblice.

În Marcu 1 citim: „*Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. După cum este scris în prorocul Isaia: «Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea ... (Mal. 3:1a) glasul celui ce strigă în pustiu: ‘Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările’» (Is. 40:3), a venit Ioan care boteza în pustiu, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan*”(vers. 1-5).

Bărbatul lui Dumnezeu a putut spune celor ce au crezut mesajul lui: „*Eu, da, v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt*”(vers. 8). Când a venit Isus, El a predicat: „*S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie*”(vers. 15).

În prima sa predică după revărsarea Duhului Sfânt, Petru a spus următoarele cuvinte sub ungerea și inspirația Duhului Sfânt: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei*

ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru”(Fapte 2:38-39).

Timpul este împlinit. Acum, la sfârșitul timpului de har, noi trăim împlinirea prorociei biblice hotărâtă dinainte pentru Adunare, așa cum a fost la început. De exemplu, în Maleahi 4:5 este scris: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor...”*.

Prin slujba lui Ioan Botezătorul inimile părinților Vechiului Testament au fost întoarse la copiii Noului Legământ (Luca 1:17). Prin slujba fratelui Branham, s-a împlinit partea a doua: inimile copiilor lui Dumnezeu au fost întoarse la credința părinților apostolici de la început.

În Matei 17:11, Domnul Isus a confirmat această făgăduință din Vechiul Testament: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»”*. Prorocul Maleahi a anunțat-o sub ungerea Duhului Sfânt, Mântuitorul nostru a confirmat-o sub ungerea Duhului Sfânt și toți cei ce sunt acum învățați cu adevărat de ungerea Duhului Sfânt cred făgăduința și trăiesc împlinirea ei.

Dumnezeu l-a chemat Acasă pe robul Său în decembrie 1965, dar de atunci mesajul biblic original adus de el, este purtat în toată lumea conform însărcinării lui Dumnezeu. Aici se poate spune: *„cine este din Dumnezeu, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu”(Ioan 8:47)*. Totuși, aici se poate pune și întrebarea: *„Cine a crezut mesajul nostru și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”* (Is. 53:1, Rom. 10:16).

Slujba profetică

Pentru mine este de o deosebită importanță faptul că l-am cunoscut personal pe bărbatul lui Dumnezeu, William Branham, timp de 10 ani, iar în adunările lui am fost martor al vestirii Evangheliei depline a lui Isus Hristos și al lucrării supranaturale a Duhului lui Dumnezeu în legătură cu rugăciunea pentru bolnavi. În ce privește slujba fratelui Branham este necesar să subliniem versetul din Amos 3:7, așa cum a făcut-o adesea el însuși: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor* (robilor – lb. germană) *Săi proroci*”. Adevărul divin este de cea mai mare importanță; cer respect pentru ceea ce a spus Dumnezeu.

Răscumpărătorul nostru a fost anunțat ca proroc în Deut. 18:15: „*Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*”. Apostolul Petru a confirmat în Fapte 3:22-23 împlinirea acestei făgăduințe cu privire la Isus: „*În adevăr, Moise a zis părinților noștri: «Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Și oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului»*”. În Isaia 42:1 Domnul, Răscumpărătorul nostru este numit Rob: „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata* (dreptatea - lb. germană)”. Găsim confirmarea în Matei 12:18: „*Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata* (dreptatea - lb. germană)”.

Un proroc adevărat este un rob al lui Dumnezeu prin care slujba Domnului este continuată în mod direct. Ca proroc el vede într-o viziune ce vrea Dumnezeu să facă și ca rob el o îndeplinește în ascultare. Personal am văzut adesea acest lucru în slujba fratelui Branham în adunări. El s-a referit la sine ca proroc dar și ca rob. Ceea ce vedea în viziuni ca proroc, el îndeplinea ca rob. Când se ruga pentru bolnavi, Domnul îi arăta adesea cine era persoana care stătea în fața lui

în rândul de rugăciune, de unde venea și ce boală avea. Ca rob, el îndeplinea însărcinarea și putea spune, de exemplu, „Tu ești vindecat de cancer”. Fratele Branham a subliniat că era aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul și Mântuitorul nostru în timpul Lui. Prin descoperire el a putut să-mi spună, în cinci ocazii diferite, detalii privitoare la slujba mea.

Referindu-se la darul viziunilor, fratele Branham a menționat de repetate ori trei întâmplări din slujba Domnului nostru: când l-a întâlnit pe Petru pentru prima dată, El i-a putut spune: „Tu ești Simon, fiul lui Iona”. El a putut să-i spună lui Natanael: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin”(Ioan 1). Femeii de la fântână El i-a putut spune: „Cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat”(Ioan 4).

Același dar profetic a fost văzut și auzit de-a lungul anilor în slujba fratelui Branham. El a putut spune de nenumărate ori: „Așa vorbește Domnul:...”. Și se întâmpla de fiecare dată, exact așa cum o văzuse el. Nu este doar scris: „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci*” (Evrei 13:8), ci El s-a descoperit cu adevărat în timpul nostru ca fiind același: a mântuit pe păcătoși, a eliberat pe cei legați și i-a vindecat pe bolnavi; eu am văzut-o cu ochii mei. Milioane de credincioși pot depune mărturie despre aceasta.

În ultimii ani am vorbit adesea despre chemarea și însărcinarea fratelui Branham și ceea ce a făcut Domnul Dumnezeu în slujba Lui. Astăzi aș vrea să mă refer doar pe scurt la evenimentul care a avut loc în 28 februarie 1963, acesta fiind descoperit dinainte bărbatului lui Dumnezeu. S-a petrecut pe Muntele Sunset din Arizona, la aproximativ 67 km de orașul Tucson: Domnul s-a coborât în norul supranatural în care erau șapte îngeri. Acolo i s-a spus să se întoarcă la Jeffersonville căci sosise vremea pentru descoperirea celor șapte peceti. Bărbatul lui Dumnezeu a predicat apoi despre cele șapte peceti din 17 până în 24 martie, 1963.

Mai multe reviste din Statele Unite au relatat despre norul tainic. A fost subiectul zilei în presă, dar cine dintre toți evangheliștii și toți predicatorii l-au luat în seamă până astăzi? Ei toți au propriile lor programe dar nu știu nimic despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Fără să fie conștienți de acest lucru, ei au respins planul lui Dumnezeu pentru ei înșiși, așa cum au făcut-o conducătorii spirituali în acel timp (Luca 7:30). Așa a fost în lumea religioasă la prima venire a lui Hristos, la fel este acum, înaintea celei de a doua Lui veniri. Dar pe cât de sigur a trimis atunci Domnul pe prorocul Său Ioan ca să îplinească Scriptura și să pregătească un popor pentru Domnul, pe atât de sigur a primit bărbatul lui Dumnezeu, William Branham, însărcinarea care a răsunat din norul supranatural pe 11 iunie 1933, în timpul unui serviciu de botez în fluviul Ohio: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premeargă prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”**. Astăzi noi o putem spune cu certitudine: această însărcinare a fost îndeplinită.

Ce este adevărata credință?

Fratele Branham a ținut în 24 noiembrie 1963 o predică cu titlul: „Trei feluri de credincioși”. În ea, el vorbește despre credincioșii adevărați, credincioșii prefăcuți și necredincioșii. Avraam este exemplul adevăratei credințe și este numit chiar „tatăl tuturor credincioșilor”. *„Căci ce zice Scriptura? «Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire (dreptate – lb. germană)»”* (Rom. 4:3). Apostolul Iacov a legat adevărata credință cu supunerea și faptele și a scris că fără faptele care-i urmează credința este zadarnică. El explică: *„Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte (îndreptătit prin fapte – lb. germană), când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice (Gen. 15:6): «Avraam a crezut pe*

Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire (dreptate – lb. germană)»; și el a fost numit «prietenul lui Dumnezeu»”(Iac. 2:21-23).

Când Domnul nostru spune: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit...*”(Marcu 16:16), cum rămâne cu cei ce pretind a crede dar resping botezul în apă? În acest caz, credința nu se manifestă în fapte. Nu este vorba despre propriile noastre fapte pe care le-am putea face; supunerea față de Cuvânt dovedește credința noastră. Ce se întâmplă cu cei ce pretind a crede dar resping ceea ce a spus Domnul, de exemplu, în porunca misionară din Marcu 16? Sunt astfel de oameni cu adevărat credincioși sau sunt doar credincioși prefăcuți? Domnul nostru a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...*”(Ioan 14:12) și „*... Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*”(Marcu 16:17). Numai când Domnul Dumnezeu poate vorbi personal cu cineva prin Cuvântul Său și-i dă făgăduința, atunci acea persoană va crede, va face în supunere ceea ce spune Scriptura și va trăi împlinirea făgăduinței.

În ceea ce-i privește pe credincioșii prefăcuți, trebuie spus cu durere că ei cred, învață și se roagă pe lângă Dumnezeu. Oamenii care se referă la Cuvântul lui Dumnezeu dar ascultă în serviciile lor doar predici fabricate care produc o credință fabricată, așa cum este cazul în toate denomițiile, aceștia sunt credincioși prefăcuți. Este bine cunoscut faptul că toate bisericile creștine au propriile lor crezuri pe care le numesc chiar „apostolice”, deși ele nu au nimic în comun cu învățătura apostolilor. Pe lângă așa-numitul „crez apostolic” mai există și crezul de la Niceea (325 d.Hr.), crezul de la Calcedon (381 d.Hr.) și altele.

Dar adevărata și singura mărturisire de credință apostolică se găsește doar în Biblie ca o moștenire a Noului Testament. Pentru adevărații credincioși este încă valabil: „*Cine crede în Mine...cum zice Scriptura...*”(Ioan 7:38). Celor ce cred propriile lor învățături, Domnul le-a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenеști*”(Mat. 15:9). Următoarele cuvinte rămân valabile pentru totdeauna: „*Dar vine ceasul, și acum a și venit, când*

închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl”(Ioan 4:23). Aici trebuie să punem o întrebare serioasă: pe cine credem noi de fapt? Credem ceea ce a spus și a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și ceea ce a fost practicat în creștinismul primar sau credem statutele și învățăturile omenești învățate într-o biserică creștină?

Necredincioșii nu sunt doar cei care nu pot crede și pentru care Dumnezeu nu există. De cea mai mare importanță este ceea ce a spus bărbatul lui Dumnezeu, William Branham, despre necredință și căderea omului în păcat din Rai. Este una dintre cele mai importante descoperiri pe care le-a primit de la Domnul în legătură cu planul de mântuire. La început, Lucifer s-a înălțat în cer și a vrut să fie la fel cu Cel Preaînalt, dar apoi a căzut împreună cu toți cei care l-au urmat (Is. 14: 12-15). Căderea în păcat din Rai a venit doar pentru că Satan în chipul șarpelui, a reușit să vorbească Evei cuvintele: „Oare a spus Dumnezeu...?” – semănând astfel îndoială cu privire la ceea ce Dumnezeu îi spusese lui Adam. Așa a apărut necredința care a adus cu ea neascultarea și prin această amăgire toată omenirea a fost târâtă în cădere și astfel în moarte. Pentru a sublinia adevărata credință, Mântuitorul nostru a spus: „...*dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*”(Ioan 8:24). Chiar și acum, adevărata credință poate fi ancorată numai în cei care cred cu adevărat în Isus Hristos și în ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Necredința este întotdeauna legată cu îndoiala pe care o seamănă vrăjmașul.

Fiecare să se cerceteze pe sine însuși dacă este cu adevărat credincios conform Scripturii și dacă crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu cu toată inima sa, acceptă fiecare făgăduință pe care a dat-o Domnul și este într-o strânsă legătură cu Dumnezeu. Credincioșii adevărați aparțin celor aleși, sunt născuți din nou prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu și sunt călăuziți în tot adevărul. Ei cred chemarea divină primită de William Branham, care a adus mesajul biblic, și în chemarea divină a purtătorului mesajului biblic, care l-a purtat și vestit în toată lumea.

CELE 70 DE SĂPTĂ

V E Ş N I C I A	69 săptămâni de ani		<i>Timpul harului pe</i>	
	7 săptămâni	62 săptămâni		
	Dan. 9.24-26	RĂSTIGNIREA ÎNALŢAREA ÎNVIEREA	Psalm 2.8 Isa. 4 Mat. 28.18-20 1 Fapte 13.47-48 15.13- Cele 7 epoci a	
			 <i>Efes Smirna Pergam Tiatira</i>	

MÂNI DIN DANIEL

pentru neamuri

9.6 Osea 2.1

Marcu 16.4-20

18 Rom 11 ș.a.

de Adunării

R
Ă
P
I
R
E
A

3 1/2 ani

3 1/2 ani

*Următoarele texte
se referă la:*

prima jumătate

a doua jumătate

shijba celor
doi proroci

necazul
cel mare

Dan. 9.27a
Apoc. 7.3+4
Apoc. 11.3
Apoc. 12.6
Apoc. 12.14

Dan. 7.25
Dan. 9.27b
Dan. 12.1+7
Apoc. 11.2
Apoc. 13.5-7

Isa. 11.6-9
Isa. 65.18-25
Ezec. 40-48
Zah. 14.16-21
Apoc. 20.1-6
Apoc. 22.1-15

J
U
D
E
C
A
T
A

F
I
N
A
L
A

N
O
U
L

C
E
R

N
O
U
L

PĂMÂNT

V
E
Ș
N
I
C
I
A

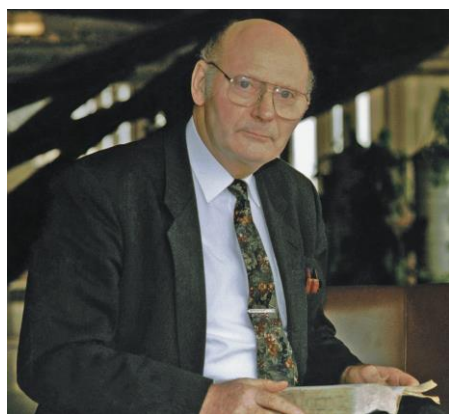
Sardes

Filadelfia

Laodicea

Credinciosul Domn a trimis prorocul ca să aducă mesajul. El a asigurat de asemenea ca mesajul să fie purtat în toată lumea. Făgăduința Lui s-a împlinit în fața ochilor noștri: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”(Apoc. 14:6).

Mesajul a ajuns până la marginea pământului și Domnul Își va încheia lucrarea de răscumpărare (Mat. 24:14). Lui și numai Lui I se cuvine slava prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Adevărații credincioși au recunoscut timpul și ceasul în care trăim. Ei au ieșit din toate tradițiile religioase și învățăturile nebiblice și sunt sfințiți în Cuvântul adevărului. Aceasta este rugăciunea Mântuitorului: „*Sfințește-i prin adevărul* (în adevărul – lb. germană) *Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17). Începe cu dumnezeirea: învățătura adevărată mărturisește numai un singur Dumnezeu. Cuvântul „trinitate” sau „Dumnezeu triunic” nu se găsește niciodată în Biblie; de asemenea, nu se găsește nicio referire la trei persoane veșnice. Biblia Îl cunoaște doar pe singurul Dumnezeu adevărat care Și-a anunțat planul de mântuire și El Însuși îl duce la îndeplinire. El s-a descoperit ca Tată în ceruri, în singurul Său Fiu născut Isus Hristos („Emanuel” = Dumnezeu cu noi) pe pământ și lucrează prin Duhul Sfânt în Adunarea răscumpărată. Nicio singură dată nu s-a folosit în Biblie formula „în numele Tatălui, în numele Fiului, în numele Duhului Sfânt”.

În ce privește botezul, ei ascultă de ceea ce a poruncit Petru sub ungerea și inspirația Duhului Sfânt în ziua înființării Adunării nou testamentare (Fapte 2:38-41). Petru a înțeles porunca misionară și a îndeplinit-o cu exactitate, la fel ca Filip (Fapte 8:16), Pavel (Fapte 19: 5) și toți credincioșii din primele secole care au botezat în Numele Domnului Isus Hristos pe cei deveniți credincioși. Căci acesta este Numele în care Dumnezeu ni s-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. Cuvântul din Efeseni 4:5 este valabil și astăzi: „... *un singur Domn, o singură credință, un singur botez ...*”.

Toți cei ce cred cu adevărat acum, sunt ascultători și trăiesc ceea ce este scris în 2Corinteni 6:17-18: „*De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic»*”. Ei sunt aceia care vor trăi încheierea și desăvârșirea prin lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt. Domnul Dumnezeu va trimite ploaia timpurie și târzie într-un mod puternic, așa cum a fost prezis de apostolul Iacov sub ungerea și inspirația Duhului Sfânt: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”(Iac. 5:7). Deja prorocul Ioel a

anunțat sub ungerea și inspirația Duhului Sfânt: „Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară”(Ioel 2:23).

Așa cum a scris apostolul Petru, noi ne putem bucura pentru că „...sunteți păstrați (păziți – lb. germană) de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile din urmă”(1Pet. 1:5). Noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Chiar în acest timp trebuie să rămânem treji și normali în toate domeniile și să ne încadrăm în situația actuală, astfel încât să nu aducem nici o rușine asupra Numelui Domnului Isus.

Trebuie accentuat încă o dată faptul că în cer nu va fi nici unul din cei ce au fost duși în rătăcire de învățături eretice. Domnul ne-a dăruit har, am fost aduși înapoi la Dumnezeu, la Cuvântul Său și la învățătura apostolilor prin ultimul mesaj, care corespunde sută la sută cu primul mesaj. Cine nu respectă acest lucru, nu a recunoscut ziua cercetării pline de har a lui Dumnezeu (Luca 19:42-44).

În Luca 21, Domnul a anunțat multe lucruri care urmau să se întâmple și apoi, cu referire la vremurile de sfârșit, a spus: „Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri... Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea (răscumpărarea – lb. germană) voastră se apropie... Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.... Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți (primiți – lb. germană) putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului”(Luca 21:25-36). El ne-a dat făgăduința: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii.” (Mat. 28:20).

Fratele Branham și-a îndeplinit însărcinarea profetică și a depozitat hrana duhovnicească. La fel și eu am făcut ceea ce mi-a poruncit Domnul, încadrând Cuvântul profetic în ordinea biblică și distribuind hrana duhovnicească, așa cum a confirmat Domnul în 19

septembrie 1976 (Mat. 24:45-47). Prin harul lui Dumnezeu am putut, de asemenea, să încadrez corect în Cuvântul lui Dumnezeu toate citatele greu de înțeles ale fratelui Branham. Cu referire la epistolele lui Pavel, Petru a trebuit să scrie: „*În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici (neîntemeiați – lb. germană) le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor*”(2Pet. 3:15-16). Pot mărturisi că am făcut ceea ce i-a scris Pavel atunci lui Timotei: „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă (corectează – lb. germană), îndeamnă cu toată blândețea și învățătura*“ (2Tim. 4:2), așa cum mi-a poruncit Domnul cu glas tare în Marsilia. Prin urmare, am propovăduit doar Cuvântul și am respins orice interpretare.

Ca și Pavel, pot mărturisi: „*Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate Neamurile...*”(2Tim. 4:17).

Toți frații care au cu adevărat o slujbă divină, dau mai departe hrana duhovnicească – Cuvântul descoperit, curat. Masa Domnului nu a fost niciodată așa de bogată cum este în timpul nostru. Acum ne vom uni într-o rugăciune fierbinte și Domnul Însuși Își va duce la încheiere cu mare putere lucrarea de răscumpărare (Rom. 9:28). La sfârșit de tot, așa cum a văzut fratele Branham, Mireasa va merge în cadență duhovnicească și Dumnezeu ne va asculta rugăciunile, astfel că se va întâmpla ceea ce exprimăm prin credință. Este important să rămânem în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu, pentru că numai așa se poate odihni plăcerea Lui asupra noastră.

Au trecut 70 de ani

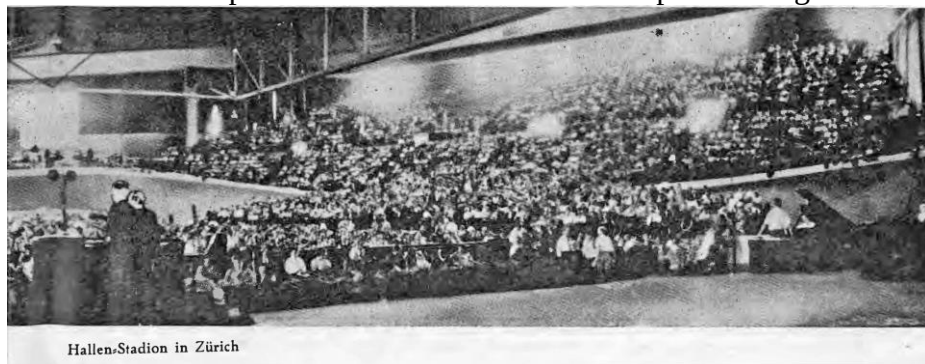
În 1949, de ziua Cincizecimii, mi-am dedicat viața Domnului Isus cu lacrimi de pocăință și am primit botezul Duhului Sfânt. De atunci, pot privi înapoi la o viață de credință bogat binecuvântată cu Domnul. Prin harul lui Dumnezeu, am predicat Cuvântul lui Dumnezeu

din 1952, mai întâi în adunarea penticostală. În 1955 am participat la adunările pe care le-a ținut fratele Branham în orașul Karlsruhe din Germania. De la prima adunare am recunoscut că este un bărbat al lui Dumnezeu și că are o slujbă specială care este în legătură cu planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru timpul nostru.

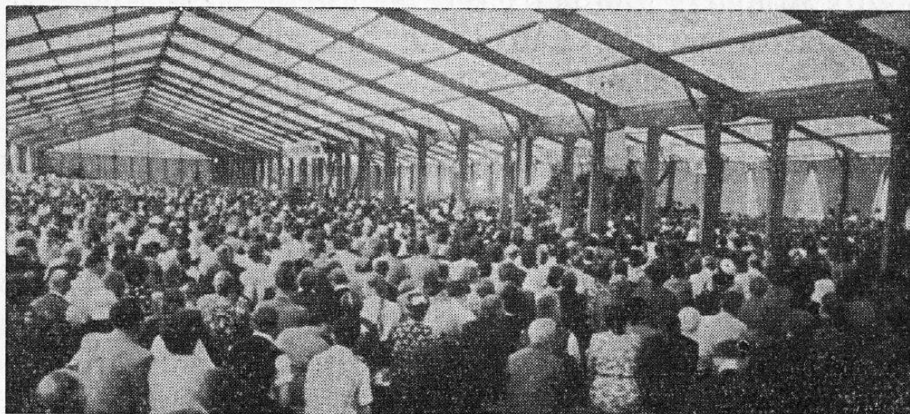
O fotografie arată una dintre adunările care au avut loc în Hallenstadion din Zurich, Elveția din 20 până în 26 iunie 1955, a doua arată o adunare din Karlsruhe, Germania, unde fratele Branham a predicat din 12 până în 19 august 1955

Fratele Branham predică în stadionul din Zurich – partea stanga

– partea dreaptă

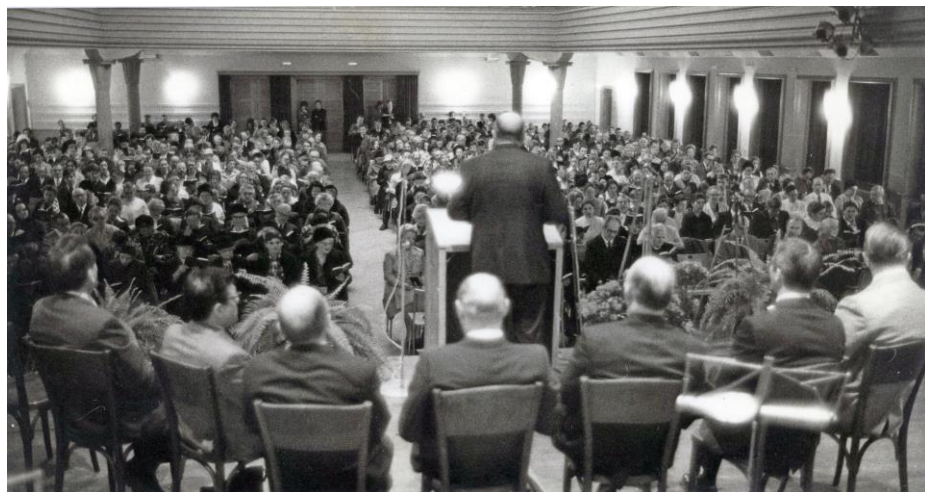

Bis zu 10 000 Zuhörer füllten und umsäumten in einer Versammlung
das Karlsruher Branhamzelt

În 1958, prin călăuzirea lui Dumnezeu, am început să traducem predicile fratelui Branham înregistrate pe benzi, și astfel s-a format adunarea locală liberă și mai târziu Centrul de Misiune. În 2 aprilie 1962, am primit chemarea prin glasul audibil al Domnului, chemare pe care fratele Branham a confirmat-o prin descoperire divină în 3 decembrie 1962, când mi-a dat și îndrumări care aparțin de aceasta.

În 1964 am făcut prima mea călătorie misionară în India și am vizitat la întoarcere Ierusalimul. Începând cu anul 1966 am făcut călătorii misionare în țările învecinate și apoi în întreaga lume. Prin predicile de 20 de minute de la Radio Luxemburg pe care le țineam în fiecare duminică dimineața, din 1967 până în 1978, am ajuns mulți oameni din țările vorbitoare de limba germană și am putut să-i invit la întâlniri în diferite orașe. Mulți credincioși erau încă sub impactul binecuvântatelor adunări pe care le trăiseră cu fratele Branham. Sălile erau pline în toate orașele din Elveția, Austria și Germania. Au fost ani bogat binecuvântați în Împărăția lui Dumnezeu.

Cele două fotografii din 1976, una din Zurich, Elveția și cealaltă din Heilbronn, Germania arată că Dumnezeu și-a dăruit binecuvântarea Lui pentru propovăduirea Cuvântului Său.

În 1979 vrăjmașul a reușit, la fel ca la Eva în Rai, să răspândească îndoieli punând întrebarea: „Oare i-a vorbit Domnul cu adevărat?” Astfel chemarea a fost pusă sub semnul întrebării și a condus aproape la distrugerea adunării locale. Dar Domnul Dumnezeu a descoperit biruința Golgotei, aleșii nu au căzut victimă înșelăciunii și slujba a putut continua până astăzi.

Pentru anul 2020 am fost călăuzit să nu planific nici o călătorie misionară. După cum am observat cu toții, nici nu ar fi fost posibilă

aceasta din cauza pandemiei cu corona. Din același motiv, în prezent nu putem avea adunări internaționale la Centrul de Misiune Krefeld. Suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că din 1974, am putut sluji aici în capelă miilor de credincioși din toată lumea cu Cuvântul lui Dumnezeu. S-a împlinit ceea ce Domnul mi-a poruncit: „Strânge-Mi poporul Meu, ca să asculte cuvintele Mele”.

Așa cum Dumnezeu S-a îngrijit de depozitarea și distribuirea hranei duhovnicești, tot așa El a purtat de grijă ca ultimul mesaj al chemării afară și restituirii să poată fi ascultat prin Internet. Dacă este în voia lui Dumnezeu, în fiecare ultimă duminică a lunii, cunoscută sub numele de duminică Zürichului, nu voi mai ține o predică la ora 14, ci, ca în prima duminică în Krefeld, la ora 10, care va fi transmisă live prin Internet și este tradusă simultan în diferite limbi și poate fi ascultată pe canalele cunoscute din întreaga lume.

În plus, difuzăm predici din anii 1980 în fiecare miercuri și sâmbătă seara, precum și duminică dimineața (ora Europei Centrale). Ele sunt de asemenea, traduse în diferite limbi, astfel încât credincioșii, chiar și adunări întregi din întreaga lume, să se poată conecta și asculta în direct.

Acolo unde este posibil, frații slujitori vor continua să țină adunări locale. Oriunde sunt adunați credincioșii pe tot pământul în Numele lui Isus Hristos, Domnul este prezent în mijlocul lor (Mat. 18:20). Vă rog să luați aceasta la inimă și să credeți. Acum a sosit timpul când adevărații credincioși, oriunde locuiesc pe pământ, se unesc în rugăciune pentru ca Domnul Dumnezeu să poată aduce desăvârșirea în cei răscumparați și pregătirea Adunării Mirese de pretutindeni.

Toți cei care cred acum Cuvântul descoperit aparțin de fecioarele înțelepte și trăiesc ultima pregătire ca Adunare - Mireasă, pentru că așa este scris: „Cele care erau gata au intrat cu el la ospățul nunții și ușa a fost încuiată ...” (Mat. 25). De aceasta aparține și Apoc. 19:7: „... Mireasa Lui s-a pregătit ...” Ea are răscumpărarea deplină prin sângele Mielului (Matei 26:28), sfințirea deplină prin Cuvântul lui

Dumnezeu (Ioan 17:17) și va fi pecetluită cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării trupului, conform Cuvântului din Efeseni 1:13: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit*”.

Privesc în urmă la mulți ani și sunt recunoscător că Domnul mi-a vorbit în repetate rânduri și mi-a dat îndrumări. El a făcut lucruri mărețe cu milioane de oameni și i-a condus înapoi la adevărata credință. La fel ca Simeon în acea vreme (Luca 2:29) pot spune cu o conștiință curată: „Doamne, acum lasă pe robul Tău să plece în pace, căci ochii mei au văzut că toate popoarele de pe întregul pământ au auzit mesajul original care premerge a doua venire a lui Hristos”.

Pentru anul următor așteptăm cu adevărat un an de îndurare, pe care Domnul nostru l-a proclamat în Luca 4, în care fiecare își recapătă bunurile date de Dumnezeu: „...*să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui*”(Lev. 25:10b).

„*De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”(Rom. 8:28-30).

Aduceți-vă aminte de mine și de toți frații slujitori în rugăciunile voastre

Din însărcinarea lui Dumnezeu

, Bro. Frank

Sunt recunoscător Domnului pentru toți anii trecuți în care, prin călătoriile misionare lunare, mi-a fost îngăduit să port mesajul în toată lumea. Cu adevărat mesajul a ajuns până la capătul pământului. Făgăduința Lui s-a împlinit înaintea ochilor noștri.

Dacă Domnul va îngădui și prin harul Său, voi ține predici care vor fi transmise direct, astfel:

- prima duminică a fiecărei luni la ora 10:00 (ora 11:00, ora României).
- ultima duminică a fiecărei luni, așa numită „duminica Zurichului” la ora 10:00 (ora 11:00, ora României), în loc de ora 14:00

Transmisiile regulate ale predicilor din anii 80 se vor face astfel:

- în fiecare miercuri la 19:30 (20:30 ora României)
- în fiecare sâmbătă la 19:30 (20:30 ora României)
- în fiecare duminică la 10:00 (11:00 ora României), atunci când nu sunt transmisii directe

Predicile transmise prin Internet au devenit o binecuvântare pentru mulți oameni și pot fi ascultate acum traduse în mai multe limbi.

Transmisiile pot fi accesate pe pagina noastră:

www.freie-volksmission.de sub Transmisii audio/video și Downloads
și pe canalul nostru de YouTube

www.youtube.com/user/FreieVolksmission.

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Email: volksmission@gmx.de

Orice reproducere sau copiere nu este permisă decât cu acordul prealabil

